

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115200834
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3115200834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu P. B., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana Q. republiky, bytom O. XXX, E., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody D., F. námestie 1, D., zastúpeného F. X. Hrubovou, advokátkou, so sídlom F. námestie XX, D. proti žalovanej T. B., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občanke Q. republiky, bytom O. XXX, E., zastúpenej JUDr. Róbertom G., advokátom, so sídlom C. XX/XX, X. B. o vrátenie daru, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/27/2015-85 zo dňa 28. novembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento, po pripustení jej zmeny konajúcim súdom, domáhal určenia svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré daroval žalovanej a ktorý dar žiadal od žalovanej vrátiť /výrok I./ a rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 70 % /výrok II./. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa proti žalovanej domáhal vrátenia daru - nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. E. - rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parcely registra C parc. č. XXX o výmere 485 m² - zastavané plochy a nádvoria, ako aj pozemku parcely registra C parc. č. XXX o výmere 485 m² - zastavané plochy a nádvoria a pozemku parcely registra C parc. č. XXX vo výmere 617 m², ktoré daroval žalovanej dňa 20.09.2004 spolu s matkou žalovanej. Uviedol, že žalovaná, ktorá je jeho dcérou, sa k nemu systematicky správa tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy najmä tým, že opakovane na neho podáva bezdôvodne trestné oznámenia, snaží sa ho pripraviť o bývanie, nakoľko dňa 07.10.2013 podala na Okresnom súde Trenčín žalobu o zrušenie vecného bremena na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. E.. Dcéra voči nemu začal exekúciu vedenú pod sp. zn. 59Er/4980/2013, ktorá sa neskôr ukázala ako neopodstatnená, správa sa k nemu nevďačne napriek tomu, že ju zabezpečil majetkom - dvomi rodinnými domami a pozemkami v E. i v G.. Žalovaná nejaví o neho žiaden záujem ako o otca, pričom sa nezaujíma ani o jeho zdravotný stav a to napriek tomu, že je invalidný dôchodca. Vykonštruovala voči nemu rôzne neopodstatnené obvinenia, ktoré sa doposiaľ javia ako účelové. Žalovaná mu chce zrušiť vecné bremeno na nehnuteľnostiach, a tým ho prakticky pripravili o strechu nad hlavou, a to napriek tomu, že všetky zárobky, úspory, čas a svoju prácu venoval tomu, aby žalovaná a jej sestra sa mali dobre a boli do budúca zabezpečené. Tiež bol nútený voči dcére podať oznámenie proti občianskemu spolunažívaniu v apríli 2014. Po pripustení zmeny žaloby súdom žalobca žiadal určiť, že je výlučným vlastníkom v podiele 1/1 vyššie uvedených nehnuteľností.

2. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že vo forme notárskej zápisnice Z Nz XXXXX/XXXX zo dňa 20.09.2004 napísanej na notárskom úrade notárky P. K. A. žalobca a jeho manželka M. B. ako darujúci uzavreli so žalovanou ako obdarovanou darovaciu zmluvu so zriadením práva vecného bremena, ktorou ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných v k.ú. E. na LV č. XXX tieto darovali do výlučného vlastníctva žalovanej s tým, že cena darovaných nehnuteľností predstavuje sumu 21.576,05 eur (650.000,- Sk). Účastníci zmluvy zriadili vecné bremeno v obsahu, že darujúci žalobca bude oprávnený bezodplatne až do svojej smrti užívať rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele registra C parc. č. XXX, ako aj parcelu registra C parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m² a parcelu registra C parc. č. XXX - záhrady vo výmere XXX m² tak, ako tieto nehnuteľnosti užíval doposiaľ. Žalovaná ako obdarovaná sa zaviazala toto vecné bremeno trpieť. Z výpisu z LV č. XXX pre k.ú. E., obec E., okres D. vyplynulo, že žalovaná je vlastníčkou nehnuteľností - parcely registra C parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m², parcely registra C parc. č. XXX - záhrady o výmere 617 m², rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele parc. č. XXX v podiele XX na základe darovacej zmluvy zapísanej do katastra nehnuteľností vkladom č. V 1862/2004. Na predmetných nehnuteľnostiach viazne ťarcha, a to vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania v prospech žalobcu. Z výpisu LV č. XXX pre k.ú. G., obec G., okres G. vyplynulo, že žalovaná je vlastníčkou nehnuteľností - parcely registra C parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 257 m², rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parc. č. XXX/X v podiele 1/1 na základe kúpnej zmluvy zapísanej do katastra nehnuteľností vkladom č. V Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13C/214/2014 vyplynulo, že žalobca podal proti svojej bývalej manželke M. B. návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Manželstvo účastníkov uvedeného konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu G. č.k. 8C/50/2011-10 zo dňa 09.05.2011. Uznesením č.k. 13C/214/2014-110 zo dňa 10.03.2016, právoplatným dňa 06.04.2016, súd konanie v časti o povinnosti M. B. prispievať žalobcovi na jeho výživu v sume 100,- eur mesačne zastavil. Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 13C/214/2014-161 zo dňa 05.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/462/2016-196 zo dňa 26.01.2017, právoplatným dňa 21.02.2017, návrh žalobcu zamietol. Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/128/2013 bolo zistené, že žalovaná podala proti žalobcovi návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd vylúčil žalovaného z užívania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. E. z dôvodu jeho násilného správania voči nej. Z potvrdení Obvodného oddelenia PZ Ilava zo dňa 15.07.2013 a dňa 26.07.2013 vyplynulo, že M. B. a F. U. podali oznámenie o priestupku, z ktorého je podozrivý žalobca. Podľa záznamu Obvodného oddelenia PZ Ilava zo dňa 01.10.2013 žalovaná podala oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť žalobca dňa 30.09.2013 tak, že sa v čase okolo 20:00 hod. dobíjal do domu v E., O. XXX/XXX, kričal na ňu, vulgárne jej nadával. Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 27C/128/2013-18 zo dňa 07.10.2013 vylúčil žalobcu z užívania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. E., a to až do právoplatného skončenia konania o zrušenie vecného bremena doživotného bývania a užívania zriadeného v prospech žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 17Co/919/2013-54 zo dňa 20.11.2013 uznesenia Okresného súdu zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie do skončenia konania vo veci samej tak, že žalobcovi zakázal vstupovať do domu súp. č. XXX, postaveného na parcele registra C parc.č. XXX - zastavané plochy a nádvoria v k.ú. E.. Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 27C/126/2013-47 zo dňa 23.10.2013 návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovanej odovzdať mu kľúče od vchodových dverí a umožniť mu bývanie v dome súp. č. XXX v E. zamietol. Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 59Er/4980/2013 vyplynulo, že žalovaná podala súdnemu exekútorovi dňa 06.11.2013 návrh na vykonanie exekúcie za účelom uspokojenia práva ako oprávnenej osoby vyplývajúce z predbežného opatrenia Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/128/2013-18 zo dňa 07.10.2013. Súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vymoženie uloženej povinnosti neužívať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k.ú. E. žalobcom. Uznesením č.k. 59Er/4980/2013-58 zo dňa 20.05.2014, právoplatným dňa 14.06.2014 súd námietkam žalobcu proti exekúcii vyhovel. Uznesením č.k. 59Er/4980/2013-61 zo dňa 26.06.2014, právoplatným dňa 16.07.2014, exekúciu zastavil. Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C/142/2013 vyplynulo, že žalovaná podala proti k žalobcovi a M. B. žalobu o zrušenie vecného bremena za primeranú náhradu. Konanie nie je doposiaľ skončené. Z lustrácie žalobcu v registri priestupkov bolo zistené, že proti žalobcovi bolo vedené priestupkové konanie Obvodným úradom G. pre priestupok, ktorý mal byť spáchaný dňa 20.03.2012 úmyselným narušením občianskeho spolunažívania hrubým správaním a vyhrázaním ujmu na zdraví na parkovisku na ul. F. v G., kde sa mal hrubo správať k P. a B. B., a vyhrážať sa P. B.. Konanie bolo právoplatne zastavené dňa 29.10.2012. Proti žalobcovi bolo vedené Okresným úradom Trenčín priestupkové konanie pre priestupok, ktorého sa mal dopustiť žalobca tým, že i napriek rozhodnutiu Okresného súdu Trenčín

sp. zn. 27C/128/2013 zo dňa 07.10.2013 naďalej užíva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. E.. Konanie bolo právoplatne odložené dňa 13.11.2013. Z rozhodnutia Okresného úradu Trenčín, odboru opravných prostriedkov č. OU-TN-OOP4-2016/001587-009/153/2015/SlA zo dňa 09.03.2016 vyplynulo, že konanie vo veci obvineného žalobcu, ktorý sa mal dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že dňa 21.06.2015 v čase o 12:30 hod. v záhrade rodinného domu v E., O. XXX/XXX, po predchádzajúcej výmene názorov kričal na žalovanú "ty hajzel vyjebaný, všetko je tu moje, nechcem ťa tu vidieť, všetkých odtiaľto vyhádzem, choď do piče", teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým spôsobom, zastavil, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Zo správy Obvodného oddelenia PZ Ilava zo dňa 20.02.2014 vyplynulo, že poškodený F. U. podal na žalobcu oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Konanie o tomto priestupku bolo predložené dňa 15.08.2013 Okresnému úradu v Trenčíne na prejednanie. Poškodená M. B. podala na žalobcu oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Konanie o tomto priestupku bolo predložené dňa 15.10.2013 na prejednanie Okresnému úradu Trenčín. Poškodená žalovaná podala na žalobcu oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Konanie o tomto priestupku bolo predložené dňa 16.10.2013 na prejednanie Okresnému úradu Trenčín. Poškodená E. B. podala na žalobcu oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Konanie o tomto priestupku bolo predložené dňa 30.10.2013 na prejednanie Okresnému úradu Trenčín. Podľa potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Dubnica nad Váhom zo dňa 19.10.2013 žalobca vykonal oznámenie o nebezpečnom vyhrázaní a krádeži osobných vecí, ktorých sa mali dopustiť jeho M. B., žalovaná a F. U.. Z potvrdenia Obvodného oddelenia PZ D. Č.p.: DU-254/IL-2014 zo dňa 06.04.2014 vyplynulo, že žalobca vykonal oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť žalovaná. Oznámenie sa malo týkať vylomenia dverí, hádzania psích exkrementov na schody a okolo bývania, sledovania a poskytovania informácii o živote žalobcu a jeho pohybe cudzej osobe. Podľa potvrdenia okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne, odbor poriadkovej polície zo dňa 05.10.2017 dňa 06.04.2014 bola prijatá vec - oznámenie žalobcu o priestupku sp. č. DU-254/IL-2014, ktorá bola realizovaná ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu pod sp. zn. ORP-P-131/IL-2014, kde bol uvedený priestupok predložený k prejednaniu na Okresný úrad Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy. Z oznámenia Okresného úradu Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 23.10.2017 vyplýva, že z oznámenia žalobcu, ktoré bolo vedené pod DU-254/IL-2014 s podozrením na spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že úmyselne narušili občianske spolunažívanie iným hrubým správaním na tom skutkovom základe, že žalobca dňa 05.04.2014 o 22:00 hod. z telefónu U. A. mal telefonovať žalovanej a povedať jej "tieto SMS dám na kriminálku a pôjdeš do basy ty hajzel vyjebaný" a žalovaná dňa 05.04.2014 v čase okolo 16:30 do 24:00 hod. dňa 06.04.2014 mala poškodiť zámok na vstupných dverách do rodinného domu žalobcu v E., O. XXX/XXX. Konanie bolo odložené podľa § 66 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb., nakoľko došlé oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci podľa § 71. Správny orgán po preštudovaní spisového materiálu zistil, že žalobcovi nebolo preukázané, že sa dopustil horeuvedeného skutku, pretože popieralo uvedený telefón a žiadny dôkaz do spisu zabezpečený nebol. Tiež v druhom prípade nebolo preukázané, kto a kedy mal poškodiť zámok na vstupných dverách. Vzhľadom na to, že nebolo preukázané spáchanie skutkov žalobcovi a žalovanej, bolo potrebné oznámenia odložiť. Z opatrenia Okresného úradu Trenčín odboru všeobecnej správy č. 75,76/2014-JA zo dňa 29.04.2014 vyplynulo, že Okresnému úradu došlé oznámenie na žalobcu a žalovanú, ktorí sa mali dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že úmyselne narušili občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, pretože žalobca dňa 05.04.2014 o 22:00 hod. z telefónu U. A. mal telefonovať žalovanej a povedať jej " tieto SMS dám na kriminálku a pôjde do basy ty hajzel vyjebaný" a žalovaná dňa 05.04.2014 v čase okolo 19:30 do 24:00 hod dňa 06.04.2014 mala poškodiť zámok na vstupných dverách rodinného domu žalobcu v E., O. XXX/XXX odložil, nakoľko neodôvodňovalo začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci podľa § 71. Uznesením Okresného súdu G. sp.zn. 3T/67/2013 zo dňa 21.10.2013 súd zrušil peňažnú záruku zloženú žalobkyňou v prospech žalobcu na účet H. súdu G. v sume 2.500,- eur.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 628 ods. 1 až 3, § 630 Občianskeho zákonníka a uviedol, že posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa uvedených ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Žalobca sa podanou žalobou po pripustení zmeny žaloby domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré daroval žalovanej darovacou zmluvou zo dňa 20.09.2004. K zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 Občianskeho zákonníka dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý v dobe po darovaní hrubo porušil dobré mravy svojím správaním voči darcovi alebo voči členom jeho

rodiny. Dobrými mravmi sa rozumie súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri obyčajnej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne. Zákon neustanovuje, aby hrubé porušenie dobrých mravov dosiahlo intenzity trestného činu alebo priestupku. Ak však bolo príslušným orgánom vydané právoplatné rozhodnutie, je súd v občianskoprávnom konaní viazaný rozhodnutím o tom, že trestný čin alebo priestupok bol spáchaný a kto ho spáchal. Musí ísť o také kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym správaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti možno hodnotiť podľa objektívnych kritérií, nielen podľa subjektívneho názoru (pocitu) darcu. K tomu, aby uplatnený nárok darcu na vrátenie daru prostredníctvom súdu podľa § 630 Občianskeho zákonníka bol úspešný, musia byť splnené zákonné predpoklady, a to 1/ existencia darovacej zmluvy medzi darcom a obdarovaným ohľadom predmetu darovania, 2/ správanie obdarovaného, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov, 3/ hrubé porušenie dobrých mravov vo vzťahu k darcovi alebo členom jeho rodiny, 4/ darca sa formou jednostranného prejavu vôle podľa § 630 Občianskeho zákonníka domáha vrátenia daru voči obdarovanému a 5/ existencia právoplatného rozhodnutia súdu. Z predloženej z notárskej zápisnice N285/2004, Nz 70890/2001 zo dňa 20.09.2004 vyplýva, že žalobca a jeho manželka M. B. ako darujúci uzavreli so žalovanou ako obdarovanou darovaciu zmluvu so zriadením práva vecného bremena, ktorou ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných v k.ú. E. na LV č. XXX tieto darovali do výlučného vlastníctva žalovanej s tým, že cena darovaných nehnuteľností predstavuje sumu 21.576,05 eur (650.000,- Sk). Účastníci zmluvy zriadili vecné bremeno v obsahu, že darujúci žalobca bude oprávnený bezodplatne až do svojej smrti užívať rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele registra C parc. č. XXX, ako aj parcelu registra C parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m² a parcelu registra C parc. č. XXX - záhrady vo výmere 617 m² tak, ako tieto nehnuteľnosti užíval doposiaľ. Žalovaná ako obdarovaná sa zaviazala toto vecné bremeno trpieť. Oprávneným subjektom na vrátenie daru je darca. V danom prípade dar darovali žalovanej žalobca s jeho bývalou manželkou z majetku patriaceho do ich bezpodielového spoluvlastníctva, avšak vrátenia daru sa domáhal len žalobca. Výzva na vrátenie daru (v tomto prípade podaná žaloba) je relatívne neplatným právnym úkonom, ktorého neplatnosť však M. B. doposiaľ nenamietala, preto súd podanú žalobu považoval za platnú výzvu darcu na vrátenie daru. Žalobca podal tunajšiemu súdu dňa 19.01.2015 žalobu o vrátenie daru z dôvodu hrubého porušovania dobrých mravov žalovanou. V podanej žalobe doručenej žalovanej dňa 28.12.2016, ktorú súd považoval za jednostranný prejav vôle žalobcu na vrátenie daru od žalovanej, žalobca špecifikoval konania, ktoré považoval za hrubé porušenie dobrých mravov žalovanou voči nemu. Žalobca uviedol, že žalovaná podala voči nemu trestné oznámenia a podala na súde žalobu o zrušenie vecného bremena vedenú pod sp.zn. 15C/142/2013, podala proti nemu návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým mu bolo zakázané dočasne vstupovať do rodinného domu súp. č. XXX v E., podala návrh na začatie exekúcie, ktorý bol vedený pod sp. zn. 59Er/4980/2013 a ktorý bol neopodstatnený. Vykonštruovala voči nemu neopodstatnené obvinenia, chce ho pripraviť o strechu nad hlavou. V tomto smere súd uviedol, že z obsahu výzvy na vrátenie daru (v tomto prípade zo žaloby) musí byť zrejmé nielen to, kto úkon urobil, proti komu a čoho sa domáha, ale musí v tomto úkone špecifikovať dôvod, pre ktorý sa domáha vrátenia daru, t.j. nevhodné správanie obdarovanej mal žalobca v podanej žalobe opísať konkrétnym a nezameniteľným spôsobom. Z predložených spisov Okresného súdu Trenčín sp.zn. 15C/142/2013, sp. zn. 59Er/4980/2013, sp.zn. 27C/128/2013 vyplýva, že žalovaná podala proti žalobcovi návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorému súd čiastočne vyhovel a žalobcu vylúčil z užívania rodinného domu súp. č. XXX v E. postaveného na parcele registra C parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria v k.ú. E. do skončenia konania vo veci samej, a to z dôvodu ochrany žalovanej a členov jej domácnosti, nakoľko žalobca bol osobou, ktorá bola dôvodne podozrivá z násillia voči nim. Rovnako nebolo sporným, že žalovaná podala súdu návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti neužívať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k.ú. E. žalobcom. Exekúcia bola zastavená z dôvodu, že súd vyhovel k námietkam žalobcu proti exekúcii, keď bolo zistené, že minimálne v období po začatí exekučného konania povinní do rodinného domu súp. č. XXX nevstupoval a v súčasnosti ani nevstupuje. V konaní bolo tiež preukázané, že žalovaná podala proti žalobcovi návrh na zrušenia vecného bremena, ktorý je vedený Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 15C/142/2013 a konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené. V konaní tiež bolo preukázané, že žalobca podal proti žalovanej návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanej odovzdať mu kľúče od vchodových dverí a umožniť mu bývanie v dome súp. č. XXX v E.. Tento

návrh súd uznesením č.k. 27C/126/2013-47 zo dňa 23.10.2013 zamietol. Žalobca tiež podal na tunajšom súde proti matke žalovanej návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, ktorý súd rozsudkom č.k. 13C/214/2014-161 zo dňa 05.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/462/2016-196 zo dňa 26.01.2017, právoplatným dňa 21.02.2017, zamietol. Z uvedeného je podľa súdu zrejmé, že strany konania podávajú voči sebe, prípadne blízkym osobám, návrhy na začatie rôznych súdnych konaní. V týchto konaniach boli vykonané viaceré dôkazy svedčiace o naštrbených a konfliktných vzťahoch medzi žalobcom a žalovanou. Samotná skutočnosť, že žalovaná podala voči žalobcovi viaceré návrhy na začatie súdnych konaní nie je porušením dobrých mravov voči žalobcovi. Pri tomto závere súd zohľadnil množstvo a predmet jednotlivých súdnych konaní ako aj skutočnosť, že v konaní sp. zn. 27C/128/2013 a sp. zn. 27C/126/2013 bola žalovaná úspešnou stranou súdneho konania, v konaní sp. zn. 59Er/4980/2013 bola neúspešnou stranou súdneho konania a konanie sp. zn. 15C/142/2013 nie doposiaľ právoplatne skončené. Využitie práva žalovanej na prístup k súdu podaním viacerých žalôb proti žalobcovi nemožno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, nakoľko sa jedná o ústavou zaručené právo každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Pokiaľ žalobca vníma podané žaloby zo strany žalovanej ako rozporné s dobrými mravmi, jedná sa výlučne o jeho subjektívne vnímanie týchto skutočností a takéto konanie nie je možné v žiadnom prípade objektívne vyhodnotiť ako porušenie dobrých mravov žalovanou ako obdarovanou voči žalovanému ako darcovi. Žalobca ďalej namietal, že žalovaná podala voči nemu viaceré bezdôvodné trestné oznámenia. V konaní bolo preukázané, že nielen žalovaná, ale aj tretie osoby podali na príslušných oddeleniach PZ oznámenia o spáchaní priestupku žalovaným, avšak v konaní nebolo preukázané, že by ktorékoľvek konanie o priestupku skončilo rozhodnutím, ktoré by konštatovalo, že by sa žalobca priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči žalovanej dopustil. Všetky uvedené konania boli odložené, prípadne zastavené. V tomto smere je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že aj sám žalobca podal na žalovanú oznámenia o spáchaní priestupku, ktoré konanie bolo rovnako odložené. Podávanie oznámení o priestupkoch nie je možné v tomto prípade považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, nakoľko účelom priestupkového konania je preskúmanie či bol spáchaný priestupok a kto ho spáchal a v prípade, ak sa nepreukáže spáchanie priestupku, hľadá sa na osobu, proti ktorej bolo oznámenie podávané, ako na nevinnú. Avšak v prípade, ak by bol páchatel' zo spáchania priestupku uznaný vinným, čo nebol tento prípad, súd by musel na takýto záver príslušného orgánu prihliadať. Vzájomné podávanie oznámení o spáchaní priestupku žalobcom a žalovanou svedčí o tom, že medzi nimi vznikajú konfliktné situácie. V konaní však nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že príčiny týchto konfliktov sú na strane žalovanej. V konaní tak nebolo preukázané, že by iniciátorom konfliktných situácií bola žalovaná. Práve na preukázanie tohto tvrdenia zaťažovalo dôkazné bremeno žalobcu, ktorý ho v konaní neuniesol, keď svoje tvrdenia nijak nepreukázal. Ďalej v podanej žalobe žalobca uviedol, že sa voči nemu žalovaná správa nevďačne, nejaví o neho žiaden záujem, nezaujíma sa jeho zdravotný stav. Žalovaná uviedla, že žalobcovi, jeho priateľke a jeho deťom sa snažila pomôcť, keď za žalobcu zložila peňažnú záruku v trestnom konaní, pomohla E. B. presťahovať sa zo I. do rodinného domu v G., umožnila priateľke žalobcu bývať v rodinnom dome v G. a opakovane pred súdom vyhlásila, že je ochotná prepísať rodinný dom v G. na žalobcu. Uvedené tvrdenie žalovanej žalobca nijak nerozporoval. Z vykonaného dokazovania (z výsluchu žalobcu a žalovanej) vyplýva, že vzťah žalovanej k žalobcovi sa zmenil po jeho návrate z väzby. Žalovaná ako dôvod uviedla, že zo správania žalobcu z času, keď bola tehotná, má strach o svoje zdravie a zdravie svojho dieťaťa, preto sa žalobcovi vyhýba. V konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaná voči žalobcovi dopustila fyzického násillia, hrubých urážok alebo že by neposkytla žalobcovi alebo jemu blízkym osobám potrebnú pomoc, prípadne že by nebola ochotná zabezpečiť mu bývanie či už umožnením bývania v rodinnom dome v G. alebo žalobcovi túto nehnuteľnosť vrátiť. Preto súd tvrdenie žalobcu o nevďačnom správaní žalovanej voči nemu, ktoré by malo charakter hrubého porušenia dobrých mravov, súd považoval za nepreukázané. Žalobca v konaní v žiadnom svojom tvrdení neuviedol, že by sa žalovaná voči nemu dopustila takého konania, ktoré možno objektívne vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Žalobca tvrdil, že sa žalovaná voči nemu dopúšťala porušovania dobrých mravov sústavne a to od roku 2010, pričom nešpecifikoval konkrétnym časovým údajom kedy sa mala akých konkrétnych skutkov dopustiť. Žalobca na pojednávaní dňa 31.10.2017 uviedol, že sa po ňom žalovaná zahнала motykou a aj nožom, avšak žiaden z týchto skutkov časovo nešpecifikoval. Bez určenia kedy a akého konkrétneho skutku sa žalovaná voči žalobcovi mala dopustiť, nemožno tieto skutky posudzovať či sú súladné s dobrými mravmi alebo nie. Súd tak dospel k záveru, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia o tom, že zo strany žalovanej došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov voči nemu prípadne sústavnému porušovaniu dobrých mravov. Vzhľadom na uvedený záver o neunesení bremena tvrdenia nie je možné sa ani vysporiadať so vznesenou námietkou premĺčania, keďže nebolo v konaní ani tvrdené a ani preukázané, kedy sa mala dopustiť žalovaná porušenia dobrých

mravov hrubým spôsobom a akými konkrétnymi skutkami. Žalobca tak neuniesol ani dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, keď zo žiadneho z dôkazu vykonaného v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaná voči žalobcovi dopustila akéhokoľvek fyzického násillia, vulgárneho slovného napadnutia alebo akéhokoľvek iného správania, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania a bolo by ho možné objektívne vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol. Súd tiež dodal, že v tomto smere pre rozhodnutie vo veci bolo irelevantné, ako sa k žalobcovi a jeho blízkym správa jeho bývalá manželka, sestra žalovanej prípadne priatelia a známi žalovanej. Skutočnú motiváciu žalobcu pre podanie žaloby o vrátenie daru videl súd najmä v jeho vyjadrení, že si chce vziať syna Q. do osobnej starostlivosti po tom, ako bude prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, no vzhľadom na nariadené predbežné opatrenie sa s ním nemá kam vrátiť. Z tohto dôvodu viní žalovanú z toho, že ho chce pripraviť o strechu nad hlavou. Uvedený dôvod však nie je dôvodom pre vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Vyjadrenú skutočnú motiváciu žalobcu spočívajúca v snahe zabezpečiť pre seba a syna obydlie po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody však nemožno pripísať na ľarchu žalovanej ako hrubé porušenie dobrých mravov.

4. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Žalovaná bola v konaní účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, preto by jej patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Súd však zohľadnil okolnosti prípadu, ako aj okolnosti tak na strane žalobcu ako aj žalovanej, keď žalobca je otcom žalovanej, v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, poberá invalidný dôchodok, má dve vyživovacie povinnosti, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť určenú na bývanie a do skončenia konania vo veci samej má zakázané vstupovať do rodinného domu súp. č. XXX v k.ú. E.. Naproti tomu žalovaná je vlastníčkou dvoch rodinných domov, ktoré nadobudla od žalobcu a jeho manželky. Súd preto po zohľadnení okolností prípadu a najmä s prihliadnutím na okolnosti na strane žalobcu dospel k záveru, že sú tu dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd plne úspešnej žalovanej priznať znížený nárok na náhradu trov konania, a to na rozsah 70 %.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. V odvolaní, ktoré podal cestou svojej zástupkyne, žalobca uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že sa žalovaná voči nemu dopustila porušenia dobrých mravov. On súdu predložil oznámenie o priestupku zo dňa 06.04.2014 a uviedol vo výpovedi, že sa žalovaná voči nemu hrubo správala už od roku 2010, avšak nie všetky jej útoky oznamoval na políciu. Jej agresívne správanie sa však stupňovalo a preto ho oznámil na políciu dňa 06.04.2014. Vrátenia daru sa domáha z dôvodu, že žalovanú ako dcéru zabezpečil dvomi nehnuteľnosťami a očakával, že sa bude podľa toho voči nemu správať. Stal sa však opak a ona sa voči nemu správala agresívne, vulgárne, nevďačne a hrubo porušujúco dobré mravy.

6. K odvolaniu, ktoré podal cestou svojej zástupkyne žalobca pripojil osobitne písané dôvody, pre ktoré žiada od žalovanej vrátiť dar. Uviedol, že žalovaná v roku 2013 požiarom ohrozila jeho 1,5 ročného syna a jeho matku. Jeho vyhodila z domu č. XXXX a chcela naňho volať políciu. Zobrala mu všetku peňažnú hotovosť aj mobilný telefón. V súčasnosti je vo výkone trestu, nemá žiadnu korešpondenciu, žiadne návštevy. Žalovaná o neho nejaví záujem, všetkým jeho známym nahovorila nezmysly, oni sa od neho odvrátili a on zostal sám. Žalovaná zakaždým keď ho vidí ho verbálne napáda. Raz ho napadla motykou, po tom čo zistila, že si deti jeho kamaráta, ktorý mu pomáhal opravovať auto natrhali v záhrade darovanej nehnuteľnosti hrachu. Tiež, keď raz videla, že má žalobca v aute čerešne a marhule, ktoré boli od jeho tety z Trnavy, urobila žalovaná na neho krik, že jej chodí do záhrady trhať ovocie, pričom on tieto ovocné stromy sadil. Kamarátovi, ktorý si k nemu prišiel opraviť auto a aj iným návštevam hovorila, že žalobcovi už darované nehnuteľnosti nepatria, nech tam nechodia, že všetko patrí jej. Žalovaná sa mu tiež dlhodobo vyhráza, že sa postará o jeho likvidáciu. Raz sa mu stalo, že nechal na chvíľu bez dozoru fľašu kofoly a potom, keď sa z nej napil mal nápoj horkastú chuť. Vypľul ho preto a fľašu vylial pred žalovanou, ktorá len zahrešila a povedala, že raz sa aj tak napije. Žalovaná mu tiež postupne vyhadzovalo jeho veci, oblečenie na vonkajšie schody, vždy keď pršalo a takto mu ich znehodnotila. V roku 2012 keď bol hospitalizovaný v nemocnici uviedol žalovanú do dotazníka ako príbuzného a keď jej doktor telefonoval ona zaprela, že žalobca je jej otec a uviedla, že ju vôbec nezaujima. V roku 2016 namontovala žalovaná na rodinný dom kameru tak, aby mohla žalobcu sledovať a keď sa proti tomu ohradil, išla ho doslova zabiť. Zbúrala okrasný plot, posunula hranicu pozemku a tým mu znemožnila prístupovú cestu. Keď jej v lete skapala sliepka, tak mu ju hodila pod skriňu, aby mu to tam smrdelo. Žalovaná spolu s priateľom jeho mladšej dcéry ho verbálne napadli, nech sa nestará o to, kto za nimi chodí na darované nehnuteľnosti. Pod hrozbou násillia im toto musel sľúbiť. To, že je teraz žalobca vo

výkone trestu spôsobila žalovaná. Znemožnila žalobcovi, jeho družke a ich maloletému synovi bývať v šope na darovanom pozemku, nechala si vydať predbežné opatrenie. Oni potom blúdili kade tade a aby jeho družka mohla so synom byť umiestnená v zariadení pre týrané ženy, bola prinútená podať na žalobcu trestné oznámenie pre týranie a on bol následne trestne stíhaný a odsúdený na nepodmienečný trest. Žalobca sa o žalovanú od malička staral a dal jej všetko, čo ako rodič mohol, aby mala šťastný život. Ona ho ale nenávidí, ako človek pre ňu neexistuje. Ona spôsobila, že so svojim synom Q. nemôže tráviť jeho detstvo. Chce si ho vziať do osobnej starostlivosti, ale kvôli žalovanej mu nedokáže dať domov a bývanie. Žalovaná mu znemožnila roky života a stratila voči nemu súdnosť a rešpekt. Neprepísala mu ani dom v G., ktorý na ňu len formálne napísal. Všetko čo nadobudol ťažkou prácou je preč, on má podlomené zdravie, nemá vlastné bývanie a ostal bez financií. Všetko je od žalovanej pomsta za to, že sa dal rozviesť s matkou žalovanej. Ďalej žalobca uviedol, že z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody sa nemôže teraz plnohodnotne obhajovať pred súdom, zabezpečiť dôkazy a svedectvá, ktorými by preukázal, že hovorí pravdu. Žiada, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie, ktorý bude ďalej konať až po skončení jeho trestu. Momentálne sa nachádza v psychickej tiesni, má ťažké depresie a na súde prvej inštancie sa nedokázal sústrediť na kladené otázky a nevie čo tam hovoril.

7. V odvolaní, ktoré podal sám, žalobca uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu, že neuniesol v spore bremeno tvrdenia o tom, že zo strany žalovanej došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov správaním sa voči jeho osobe a preto súd nemohol posúdiť námietku premlčania. Hrubé porušovanie dobrých mravov zo strany žalovanej je dlhodobé a pretrváva dodnes. Toto je možné zistiť z vykonaného dokazovania. Okrem toho súd nevykonal dostatočné dokazovanie a jeho sa nedopytoval na rozhodujúce skutočnosti, ktoré by tvorili jadro samotného dokazovania. Súd nebol viazaný len návrhmi na vykonanie dokazovania a mal vo veci vykonať preto aj znalecké dokazovanie na skúmanie hodnovernosti sporových strán. On predmetné nehnuteľnosti daroval v dobrej viere, pod nátlakom bývalej manželky. Už vtedy bolo dohodnuté, že keď druhá dcéra E. dosiahne vek 18 rokov tak jej žalovaná dobrovoľne prepíše z tohto daru polovicu. Dodnes sa tak nestalo a žalovaná to ani nemieni urobiť. Od rozvodu s matkou žalovanej v roku 2011 žalovaná sústavne slovne, písomne a fyzicky dehonestujúcimi spôsobmi uvádza štátnym orgánom nepravdivé tvrdenia o jeho osobe, čím utrpela jeho dôstojnosť a vážnosť. Už to bol dôvod pre to, aby bolo jeho žalobe vyhovené. Žalovaná sa svojím správaním snaží dosiahnuť úplnú sociálnomateriálnu autonómiu, hoci sa darovacou zmluvou zaviazala ctiť otca svojho. K vymaneniu zo svojich povinností používa špinavé praktiky, ktorými nedôvodne a natrvalo prerušila akékoľvek vzťahy s jeho osobou. Prepis majetku na žalovanú mal formálny charakter, ktorý mal byť postupne napĺňaný do materiálnej podoby jej správaním voči žalobcovi - právo doživotného bezodplatného bývania. Tak sa ale žalovaná nespráva a chce žalobcu obrať o jeho životné imanie. Je to egocentricka, zameraná na vlastnú sebarealizáciu a uspokojovanie vlastných potrieb. Čo už môže byť horšie ako vyhodit' vlastného otca z domu, aby býval bez vody a elektriny niekde v šope pri dome. To je hrubé porušenie dobrých mravov. Žalovanú mu tiež odoprela pomoc v stave krajnej núdze, keď ho odviezla záchranka a on ležal v bezvedomí v nemocnici. Tiež mu zobrala všetky jeho peniaze. Správanie žalovanej, ktoré je dôvodom na vrátenie daru sa datuje už od prepisu daru. Zmenila svoj prístup k žalobcovi a začala sa správať panovačne. Viedla rozhovory, v ktorých voči nemu používala pejoratívne vyjadrenia a snažila sa ho presvedčiť, že v darovaných nehnuteľnostiach už nemá čo hľadať. Mladšia dcéra začala žiť s drogovým dílerom, ktorý preniesol svoje aktivity do predmetných nehnuteľností a žalovaná spolu s ním založila v šope požiar, v ktorom sa nachádzala družka žalobcu spolu s jeho maloletým synom, čím ich vážne ohrozila na zdraví a živote. Žalovaná im v tejto šope /čo je zatiaľ neskolaudovaný rodinný dom aj s garážou/ dlhší čas vypínala elektriku a vodu, hoci vedela, že to potrebujú k životu. Robila všetko možné, len aby žalobcovi zamedzila v užívaní darovaných nehnuteľností. Syn žalobcu v dôsledku správania sa žalovanej sa spolu so žalobcom ocitol v hmotnej a životnej núdzi a musel byť zverený do náhradnej rodine, keď žalobca nemal kvôli žalovanej vlastné bývanie. Žalobca z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

11. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

12. Odvolací súd v súlade so súdnou praxou zdôrazňuje, že k zániku darovacieho vzťahu, t. j. k obnoveniu vlastníckeho práva k darovanej veci, dôjde na základe dvoch právnych skutočností, a to hrubého porušenia dobrých mravov obdarovaným voči darcovi alebo členom jeho rodiny a jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému smerujúceho k vráteniu daru. I preto tento právny úkon darcu platí, že musí spĺňať náležitosti požadované Občianskym zákonníkom pre právne úkony v § 34 a nasl., teda aj náležitosti prejavu vôle v zmysle jeho určitosti podľa § 37. Musí tak obsahovať jasnú a zrozumiteľnú požiadavku na vrátenie daru obdarovaným, pričom nesmie vzniknúť pochybnosť o tom, komu je adresovaný, akej darovacej zmluve sa týka, a aký dar má byť vrátený. K platnosti právneho úkonu darcu z hľadiska určitosti je však rovnako nevyhnutné, aby v ňom darca uviedol konkrétne skutočnosti, z ktorých darca vyvodzuje hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu alebo členom jeho rodiny. Len tak, pri súčasnom splnení zákonných predpokladov podľa § 630 Občianskeho zákonníka nastanú právne účinky jednostranného hmotnoprávneho úkonu darcu, t. j. zrušenie darovacej zmluvy a obnovenie vlastníckeho práva ex nunc, t. j. okamžikom kedy jeho právny úkon smerujúci k vráteniu daru bol doručený obdarovanému. Označením nevhodného správania sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny je totiž daný okruh sporných skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania.

13. Z hľadiska uvedeného sú preto pre tento spor celkom bezvýznamné tvrdenia žalobcu ohľadne správania sa žalovanej, ktoré žalobca neuviedol vo svojej podanej žalobe o vrátenie daru, ktorá je jediným právnym úkonom, ktorým sa žalobca od žalovanej domáhal vrátenia daru. Pri skúmaní toho, či sa žalovaná voči žalobcovi alebo členom jeho rodiny dopustila správania sa, ktoré hrubo porušuje dobré mravy a ktoré je tak dôvodom pre to, aby sa žalobca domáhal od nej vrátenia daru, bol teda konajúci súd prvej inštancie viazaný skutkovými tvrdeniami žalobcu v žalobe. V nej žalobca vymedzil takéto správanie sa žalovanej tak, že táto opakovane na neho podáva bezdôvodne trestné oznámenia, snaží sa ho pripraviť o bývanie, nakoľko dňa 07.10.2013 podala na Okresnom súde Trenčín žalobu o zrušenie vecného bremena na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. E., začala voči nemu exekúciu vedenú pod sp.zn. 59Er/4980/2013, ktorá sa neskôr ukázala ako neopodstatnená, správa sa k nemu nevďačne, nejaví o neho žiaden záujem ako o otca, pričom sa nezaujíma ani o jeho zdravotný stav a to napriek tomu, že je invalidný dôchodca, vykonštruovala voči nemu rôzne neopodstatnené obvinenia, ktoré sa doposiaľ javia ako účelové. Konajúci súd prvej inštancie bol povinný skúmať len tieto skutkové tvrdenia žalobcu a po ich preukázaní posúdiť, či spĺňajú podmienku § 630 Občianskeho zákonníka, za splnenia ktorej sa žalobca môže domáhať vrátenia svojho daru.

14. Ani odvolací súd tak nemal žiadny dôvod zaoberať sa ďalšími skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktoré tento uviedol vo svojom odvolaní a ktoré ho, podľa jeho názoru, oprávňujú domáhať sa vrátenia daru od žalovanej. Takto ponechal odvolací súd bez povšimnutia tvrdenia žalobcu o spôsobení požiaru žalovanou, o krádeži peňazí, mobilného telefónu, a podobne.

15. Pokiaľ ide o správanie sa žalovanej, ktoré žalobca popísal vo svojej podanej žalobe o vrátenie daru, tu odvolací súd musí v zhode so súdom prvej inštancie uviesť, že v spore bolo preukázané, že strany konania podávajú voči sebe, prípadne blízkym osobám, návrhy na začatie rôznych súdnych konaní. Samotná skutočnosť, že žalovaná podala voči žalobcovi viaceré návrhy na začatie súdnych konaní nie je porušením dobrých mravov voči žalobcovi. Ak sa žalovaná domáha voči žalobcovi v súdnom konaní zrušenia vecného bremena, tak zákon takéto konanie umožňuje, keď podľa § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a

výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Žalovaná tak postupuje v súlade so zákonom a je na konajúcom súde, aby posúdil, či podmienky zrušenia vecného bremena boli naplnené alebo nie. Sama skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú zaťažené vecným bremenom v prospech žalobcu získala žalovaná darom od žalobcu nemôže žalovanú obmedzovať pri využití jej zákonného práva domáhať sa zrušenia vecného bremena. Realizáciu zákonného práva žalovanou potom nijako nemožno hodnotiť ako správanie sa voči žalobcovi, ktoré by hrubo porušovalo dobré mravy. Rovnako tak aj podanie návrhu na vykonanie exekúcie, či podanie trestných oznámení na žalobcu, sú konania, ktorým žalovaná realizovala zákonom priznané práva a samé osebe preto rovnako nemôžu byť hodnotené ako správanie sa voči žalobcovi, ktoré by hrubo porušovalo dobré mravy. Tu súd prvej inštancie správne zohľadnil, že uvedené konanie žalovanej je len vyjadrením narušených vzťahov medzi stranami, o ktorom svedčí aj skutočnosť, že aj žalobca podal na žalovanú oznámenie o spáchaní priestupku, ktoré bolo odložené /teda žalovaná nebola uznaná vinou zo spáchania priestupku a tak nebol dôvod na oznámenie žalobcu hľadiť ako na dôkaz preukazujúci správanie sa žalovanej v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka/, pričom v spore nebolo preukázané, že by iniciátorom konfliktných situácií bola práve žalovaná.

16. Čo sa týka ostatných skutkových tvrdení žalobcu v podanej žalobe o vrátenie daru /správa sa k nemu nevďačne, nejaví o neho žiaden záujem ako o otca, pričom sa nezaujíma ani o jeho zdravotný stav a to napriek tomu, že je invalidný dôchodca/ nebolo v spore preukázané, že by sa žalovaná voči žalobcovi dopustila fyzického násillia, hrubých urážok alebo že by neposkytla žalobcovi alebo jemu blízkym osobám potrebnú pomoc, prípadne že by nebola ochotná zabezpečiť mu bývanie či už umožnením bývania v rodinnom dome v Čadci alebo žalobcovi túto nehnuteľnosť vrátiť. Tu súd prvej inštancie správne poukázal aj na to, že tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaná sa voči nemu správa nevďačne, nejaví o neho žiaden záujem ako o otca, pričom sa nezaujíma ani o jeho zdravotný stav a to napriek tomu, že je invalidný dôchodca, zostali v rovine všeobecných tvrdení, ktoré žalobca nešpecifikoval konkrétnym konaním žalovanej a časovým údajom, kedy k nemu malo dôjsť. Bez určenia kedy a akého konkrétneho skutku sa žalovaná voči žalobcovi mala dopustiť, nemožno posudzovať či správanie žalovanej, ktoré žalobca považuje za nevďak a nezájme o jeho osobu, sú súladné s dobrými mravmi alebo nie. Súd prvej inštancie tak správne dospel k záveru, že žalobca neunesol v tejto časti bremeno tvrdenia o tom, že zo strany žalovanej došlo k správaniu, ktoré je hrubým porušením dobrých mravov.

17. Nakoniec odvolací súd k odvolacím námietkam žalobcu ohľade nevykonania znaleckého dokazovania a o tom, že z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody sa nemôže plnohodnotne obhajovať pred súdom, zabezpečiť dôkazy a svedectvá a na súde prvej inštancie sa nedokázal sústrediť na kladené otázky a nevie čo tam hovoril, uvádza, že tieto odvolacie námietky žalobcu považuje za nedôvodné.

18. Žalobca bol v spore zastúpený právnym zástupcom, advokátom a zo strany konajúceho súdu prvej inštancie bol riadne písomne poučený o svojej povinnosti tvrdenia i dôkaznej povinnosti, vrátane koncentrácie konania, podľa § 150, § 153 a § 154 CSP. V spore bol žalobca riadne vypočutý a podľa obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 31.10.2017, žalobca sa nijako nestožoval na svoj zdravotný stav, netvrdil, že sa nemôže sústrediť, že nie je schopný vypovedať, ale riadne vypovedal a odpovedal na otázky súdu i žalovanej strany, a vyjadroval sa i k vykonaným listinným dôkazom. Po poučení zo strany súdu prvej inštancie podľa § 154 CSP /zákonná koncentrácia konania/ žalobca ani jeho právna zástupkyňa žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Na tomto mieste je potrebné potom uviesť, že v zmysle § 185 CSP súd vykonáva dokazovanie len na návrh strán sporu a iné dôkazy vykoná len na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva, prípadne ak dôkaz, ktorý chce súd vykonať a strany ho nenavrhujú vyplýva z verejných registrov a zoznamov a tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou. Nebolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať bez návrhu strán sporu znalecké dokazovanie na zisťovanie „hodnovernosti“ strán sporu, ako to tvrdí vo svojom odvolaní žalobca. Z uvedených skutočností je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že konajúci súd prvej inštancie svojím procesným postupom vo veci nijako nezasiahol do ústavou garantovaného práva žalobcu na spravodlivý súdny proces a odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú nedôvodné.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej preukázane žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).